

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

9. Pericula salutis, quibus expositi sumus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

lis, prius ad divinæ Majestatis pedes prostratus, peccataque confessus; ad Angelorum, reliquorumque sanctorum subsellia descendebat, & ut pro se intercederent, deprecabatur; demique ad inferos usque cogitatione provolvebatur, & inter illic gementes, non, sicut illi, desperabundus, sed misericordiæ divinæ se committens peccata deplorabat; atque ad satisfaciendum se offerebat. Viator qui lentè processit, ubi videt parum solis superesse, vereturque urbe excludi, passus congeminat, ut præcedentis negligentia damnum reparat: factu similiter.

9. *Stimulus: pericula salutis, quibus expositi sumus.*

28.
9. Pericula salutis.

Um aliquis in gravi aliquo periculo versatur, tum demum soporem excutit; ad omnem evadendi occasionem excubat, industriamque diligenter adhibet. Qui per angustum pontem vallis hinc inde, præruptisque præcipitiis horridum incedit, sedulo attendit ubi pedem figat: Nauta, qui per maris sinum saxi latentibus naufragosum cursum tenet, ad clavum vigil excubat: idem nos, ait S. Syncretica, qui

majora inter discrimina vitam aginus; præstare oportet. Addit S. Macarius, Christianum hominem similem ei esse, qui ingentibus thesauris onustus, per silvam prædonibus obsessam iter instituit; qui sub timore degit, & timore, nec flosculis, qui occurrunt colligendis, aut avium concentibus immoratur. Gratia, & animi divitias, medios inter hostes, nobiscum ferimus; an non meritò accusabimur insaniam, si rerum fugientium flores, aut hominum applausus, media inter pericula, consecremur? In medio laqueorum ambulat, ait S. Ambrosius, quos absconderunt tibi in via inimici tui: omnia ergo circumspice; ut effugas sicut damula de retibus, & sicut avis de laqueo. Damula retia aspectus vivacitate declinat; avis declinat laqueos, si ad superiora se conferat, & terrena supervolat; in superioribus nemo tendit retia, laqueos nullus abscondit: ideo cujus conversatio in supernis est, hujus non solet in prædam venire captura.

Notat S. Augustinus demones ubique laqueos tendere; illosque in quotidianis cibi, & potus somnique necessitatibus, in piis etiam erga proximū operibus abscondere, & sæpe non sine suo lucro, nostroque damno. Quod à S. Dominico adjuratus, & per monasterij loca circumductus non celavit.

29.
Hom. 27.
Quorum simile in viatoris thesauris onusto,

Lib. 6.
Hexam.
c. 3.

In consp.
30.
Dæmonibus ubique laqueos tendentibus.

lavit. Quid quod etsi Dæmon inducias concederet, insidiatorem nihilominus, impulsoremq; domesticum circumferamus, à qua plus esse periculi, quàm ab ullo extraneo, existimat S. Bernardus, qui ubi attulit illud Psalmi, impulsus everfus sum ut caderem: Quæris: inquit, quis ille impulsor? non est unus: impulsor Dæmon est, impulsor mundus, impulsor homo. Quis iste homo sit quæris? quisque tui. Noli mirari, usque adeò homo impulsor sibi est, & suimet præcipitator, ut non sit quod ab altero impulsore formides, si ipse à te proprias contineas manus. Manus tua, consensus tuus est. Corpus ad instar navis esse, cujus naucerus sit animus, dictum aliquando S. Brigittæ. Inferiorem hujus navis partem aggredditur delectatio, & homine non satis attente sensum perforat, & aquam sine strepitu immittit & submergit. Adamus, teste S. Chrysostomo, navis erat preciosissimis onusta mercibus, quàm cum unius pomi voluptas perforasset, miserando naufragio, cum tota posteritate periit.

In ejus vi. Nisi adsit timor sanctus, impossibile est, ait S. Egidius hominem perseverare in gratiâ, & qui illo destitutus est, certum habet suæ perditionis argumentum. Nulla è creaturis prolapsa esset, nisi priùs hunc timorem deposuisset.

set. Qui non timet, nihil habere videtur, quod possit amittere.

Causa cur tanta celeritate etiam relicto pallio Joseph fugerit, si D. Hieronymo credimus, fuit; quòd timeret, ne virus paulatim serperet, sicut in morsu rabiosissimi canis evenire solet: vel ut ait S. Chrysostomus, quòd à solo vestis tactu sibi cavendum existimaret, sicut pestilentia grassante, veltem veneno infectam continuo rejicimus. Utinam in rebus animi parem ad pericula salutis evitanda diligentiam afferremus!

10. Stimulus à temporis præ-
tium, & jactura.

Tempus non malè mola verfatili nunquam cessanti comparaveris; cui si materiam utilem proterendam, ut frumentum, hordeum, aliudvè hujuscemodi subjeceris; non sine fructu eam tibi restituet: sin verò arenam, aut paleam; & illam corrumpes, & fructu, quem alioquin colligere poteras; tua incuria & vaxordia carebis. Quàm mortalium plerique ad eundem modum in usu temporis miserrimè hallucinantur.

Celebris illa S. Bernardi de temporis bono usu communitio, repeti satis, & inculcarinon potest.

S f f 2 Volat,

23. Sequere imitare fugam Iosephi.

10. Temporis præ-
tium.

Serm. de triplici custodia.

31. A simile navi, cujus sensum perforat delectatio.

In ejus vi.